

चोदितः आक्षिप्तः स्मयन्निव प्रौढिमाविष्कुर्वन्निववस्तुतस्तुगतस्मयः ॥८॥ भगवतोऽचित्यशक्तेरीश्वरस्य सेयं माया नयेन तर्केण विरुध्यत इति य
त् तर्कविरोधमेवानुवदति विमुक्तस्यैव पुंसोऽविद्यया बंधनं कार्पण्यं चेति ॥ ९ ॥ अत्रोदाहरणमाह यद्यथा अर्थेन शिरश्छेदादिना विनाऽपि उपद्र
ष्टुः स्वमसाक्षिणः ममेदं शिरश्छिन्नमित्यात्मविपर्ययः केवलं मृषैव प्रतीयते तद्वत् ॥ १० ॥ तर्हीश्वरस्यापि किं न प्रतीयेत तत्राह यथा जले प्रतिबिंबि
तस्यैव चंद्रमसो जलोपाधिकृतः कंपादिधर्मो दृश्यते न त्वाकाशे स्थितस्य तथा अनात्मनो देहादेर्धर्मः असन्नपितदभिमानिनो द्रष्टुरात्मनो जीवस्यैव न
त्वीश्वरस्येत्यर्थः ॥ ११ ॥ तन्निरुक्त्युपायमाह सवै अनात्मनो गुणः निवृत्तिधर्मेण वा सुदेवानु कंपातया च तस्मिन् भक्तियोगः तेन तिरोधत्ते अदृश्यो भव

श्रीशुक उवाच स इत्थं चोदितः क्षत्रातत्त्वजिज्ञासुना मुनिः ॥ प्रत्याह भगवच्चित्तः स्मयन्निव गतस्मयः ॥८॥

मैत्रेय उवाच सेयं भगवतो माया यन्नयेन विरुध्यते ॥ ईश्वरस्य विमुक्तस्य कार्पण्यमुत बंधनम् ॥ ९ ॥ यद

र्थेन विनाऽमुष्य पुंस आत्मविपर्ययः ॥ प्रतीयत उपद्रष्टुः स्वशिरश्छेदनादिकः ॥ १० ॥ यथा जले चंद्रमसः कं

पादिस्तत्कृतो गुणः ॥ दृश्यतेऽसन्नपि द्रष्टुरात्मनोऽनात्मनो गुणः ॥ ११ ॥ सवै निवृत्तिधर्मेण वा सुदेवानु कंपया ॥

भगवद्भक्तियोगेन तिरोधत्ते शनैरिह ॥ १२ ॥ यदेन्द्रियो परामो थद्रष्टात्मनि परे हरौ ॥ विलीयंते तदा क्लेशाः संसु

प्तस्येव कृत्स्नशः ॥ १३ ॥ अशेषसंक्लेशशमं विधत्ते गुणानुवादः श्रवणं मुरारेः ॥ कुतः पुनस्तच्चरणारविंदपराग

सेवारतिरात्मलब्धा ॥ १४ ॥ विदुर उवाच संछिन्नः संशयो मत्स्यं तव सूक्ता सिना विभो ॥ उभयत्रापि भग

वन्मनो मे संप्रधावति ॥ १५ ॥

ति शनैरित्यनेन साधनानुसारेणेत्युक्तम् ॥ १२ ॥ तर्हि सर्वानर्थनिवृत्तिः कदेत्यपेक्षायामाह यदेन्द्रि

याणामुपरामो नैश्वल्यं कद्रष्टुरात्मनि अंतर्यामिरूपे अथ अनंतरमेव कृत्स्नक्लेशविलयमात्रे दृष्टांतः संसुप्तस्येवेति न तु पुनरुत्थाने ॥ १३ ॥ भक्तियोगे

नक्लेशनिवृत्तिदर्शयति अशेषेति गुणानामनुवादश्च श्रवणं च आत्मनि मनसि लब्धा श्रवणकीर्तनापेक्षया सप्रेमध्याने किंपुनर्न्यायोक्तिः ॥ १४ ॥ उत्त

रमभिनंदनात्मनः कृतार्थतामाविष्करोति संछिन्न इति पङ्क्तिः चिद्रूपत्वाविशेषेऽपि कथमीश्वरस्य जगत्कर्तृत्वादि कथं वा जीवस्य संसार इति यः संश

यो ममासीत् स तव सूक्तं सोपपत्तिकं वाक्यमेवासिः खड्गस्तेन संछिन्नः अत इदानीं मे मनः उभयत्रापि ईश्वरस्यातं त्र्ये जीवपारतं त्र्ये च संप्रधावति सम्य

कूपविशति एवं वा अविलुप्तावबोधरूपस्यात्मनः कथमविद्यया बंधः कुतो वा तन्निरुत्तिरिति संशयः उभयत्रेति बंधे मोक्षे चेत्यर्थः ॥ १५ ॥